

СПРАВА «СОЛЕЙКО ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF SOLEYKO v. UKRAINE)

(Заява № 78181/12)

Стислий виклад рішення від 20 вересня 2022 року

У цій справі заявниця прогала на парламентських виборах 28 жовтня 2012 року в одномандатному виборчому окрузі № 11, посівши друге місце. Вона звернулася із адміністративним позовом проти окружної виборчої комісії (далі – ОВК), висунувши обвинувачення у серйозних порушеннях у процесі підрахунку голосів, зокрема щодо підробки бюлетенів та подальшого перерахунку голосів без належних гарантій проти зловживань. Адміністративні суди ухвалили рішення не на користь заявниці, встановивши, що перерахунок голосів був проведений відповідно до законодавства. Адміністративний позов заявниці проти Центральної виборчої комісії (далі – ЦВК) у зв'язку із затвердженням, як стверджувалося, недостовірних результатів голосування також був безуспішним.

У той же час Звіт місії зі спостереження за виборами Бюро демократичних інститутів і прав людини Організації з безпеки та співробітництва в Європі (далі – ОБСЄ/БДІПЛ), опублікований у січні 2013 року, містив зауваження щодо процесу підрахунку результатів у згаданому ОВК, які узгоджувалися з твердженнями заявниці.

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявниця скаржилася за статтею 3 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція), що її право бути обраною кандидатом на вільних виборах було порушене внаслідок серйозних недоліків у процесі підрахунку результатів на рівні ОВК.

Розглянувши скарги заявниці, Європейський суд вказав на відсутність сумнівів, що порушення, про які стверджувала заявниця, були достатньо серйозними, аби перешкодити вільному волевиявленню громадян під час виборів до органу законодавчої влади. Звіт ОБСЄ/БДІПЛ зі спостереження за виборами підтвердив достовірність таких тверджень.

Водночас Європейський суд зауважив, що національні суди формально відхилили твердження заявниці без будь-якої цілеспрямованої спроби, по-перше, з'ясувати, що сталося насправді, і, по-друге, розглянути можливість визначення результатів виборів у спосіб, який був більш достовірним, ніж на підставі перерахунку голосів, що викликав серйозні питання.

З огляду на зазначене Європейський суд дійшов висновку про порушення статті 3 Першого протоколу до Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Оголошує заяву прийнятною;

2. Постановляє, що було порушено статтю 3 Першого протоколу до Конвенції;

3. Постановляє, що

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявниці такі суми та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватися заявниці, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу:

(i) 3 000 (три тисячі) євро в якості відшкодування моральної шкоди;

(ii) 1 000 (одна тисяча) євро в якості компенсації витрат на правову допомогу, понесених під час провадження у Суді (мають бути сплачені на банківський рахунок захисника заявниці, пана Киченка);

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (simple interest) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в періодтнесплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

4. Відхиляє решту вимог заявниці щодо справедливої сатисфакції.»